

Bemærkninger til lovforslaget

Indledning

Lovforslaget har for det første til formål at justere reglerne for den skattemæssige behandling af fortjeneste og tab på investeringsbeviser. Baggrunden er den nye mulighed for at etablere specialforeninger i form af pengemarkedsforeninger, som er indført med virkning fra den 1. januar 1998. Justeringen indebærer, at der indføres en særlig modregningsadgang for tab ved afståelse af investeringsbeviser i pengemarkedsforeninger.

For det andet foreslås det, at udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger ikke skal indeholde udbytteskat af de foretagne udlodninger. Dette svarer til, at der efter gældende regler ikke indeholdes udbytteskat af afkast af direkte investering i obligationer. I konsekvens heraf foreslås for det tredje en ophævelse af skattepligten på udlodninger fra obligationsbaserede investeringsforeninger for begrænset skattepligtige. Dette skal ses i sammenhæng med at begrænset skattepligtige som altovervejende hovedregel ikke er begrænset skattepligtig af afkast af en direkte investering i obligationer.

For det tredje foreslås det, at de to tekstanmærkninger til finansloven for 1997 og 1998, hvorefter skatteministeren er bemyndiget til at fravige bestemmelserne om afregningstidspunktet efter kildeskattelovens § 56 og arbejdsmarkedsfondslovens § 13 for statslige og kommunale indeholdelsespligtige og bidragspligtige, overflyttes til henholdsvis kildeskatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven.

Investeringsbeviser i pengemarkedsforeninger

Pengemarkedsforeninger er en ny type investeringsforeninger (specialforeninger), der blev indført ved lov nr. 476 af 10. juni 1997 om investeringsforeninger og specialforeninger. Formålet med nærværende forslag er at øge muligheden for at anvende pengemarkedsforeningerne ved at fjerne en skattemæssig u hensigtsmæssighed i reglerne

Pengemarkedsforeninger er foreninger, der anbringer de modtagne midler i kortfristede obligationer, ty-

pisk med udløb inden 12 måneder. Det må derfor forventes, at de, der er interesseret i at investere i pengemarkedsforeningernes investeringscertifikater også vil have en kort investeringshorisont, typisk væsentligt kortere end ved investering i almindelige obligationsbaserede investeringsforeninger. Der vil altså typisk gå kort tid mellem køb og salg af investeringscertifikaterne.

En investeringsforening skal hvert år udlodde forrige års obligationsrenteindtægter o.l. Hele udlodningen af obligationsrenten beskattes som kapitalindkomst. Det gælder også, selvom udlodningen eventuelt indeholder renter, der er påløbne før certifikatholderen købte sit certifikat.

Kursen på et investeringscertifikat i en obligationsbaseret forening afspejler til hver en tid værdien af foreningens aktiver. Det betydeligste aktiv er obligationsbeholdningen, der indgår med kursen på obligationerne med tillæg af påløbne renter. (Der kan dog forekomme mindre afvigelser, der bl.a. hænger sammen med at foreningen skal afholde administrationsomkostninger).

Når kursen på investeringscertifikatet er afhængig af værdien af foreningens aktiver, vil investeringscertifikatet falde i værdi efter en udlodning, svarende til de beløb, der udloddes.

En skatteyder, der køber et investeringscertifikat umiddelbart inden udlodning og som sælger det umiddelbart efter udlodning, skal beskattes af hele udlodningen. Består udlodningen af obligationsrenter beskattes den som kapitalindkomst. For personer vil det tab, der konstateres ved salget og som skyldes udlodningen, typisk ikke kunne fradrages. Det gælder, selvom udlodningen beskattes. Lovforslaget går ud på i disse tilfælde at give adgang til at modregne tabet i den skattepligtige udlodning

Forslaget går nærmere ud på at tabet kan modregnes i den første udlodning efter erhvervelsen af beviset, såfremt beviset afstås igen i det samme indkomstår, som udlodningen har fundet sted. Forslaget gennemgås nærmere i bemærkningerne til § 1